

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 25 Octomvrie st. v.

(S) Ministrul de externe austro-ungar, contele Kálnoky, a petrecut două zile în Friedrichsruhe ca oaspele principelui de Bismarck.

Deja înainte de plecarea sa la Friedrichsruhe, călătoria contelui Kálnoky era comentată în fel de fel de chipuri din partea presei europene. Deoparte se susținea, că întrevederea celor doi diplomați nu a fost pricinuită prin nici una dintre cestiunile politice mai acute, de altă parte se pretindea că contele Kálnoky a mers la Friedrichsruhe anume ca să ceară deslășuri relativ la schimbarea, care ar fi intrat în ceea-ce privește politica Germaniei față cu Rusia în urma vizitei Țarului la Berlin, și fost-au și diare de acele, care credeau, că ministrul nostru de externe ar fi voit să obțină dela principele de Bismarck permisiunea, de a pute opera în Bulgaria.

Nu scim, care vor fi fost motivele mai întințitoare ale acestei întrevederi și cu atât mai puțin putem să scim, dacă rezultatele întrevederii privesc și în special întrucât privesc mai deaproape actualele cestiuni politice.

Nu e nimic neobișnuit într'aceea, că diplomații puterilor învecinate se mai întâlnesc din când în când și își schimbă vederile cu privire la evenimentele politice ce se petrec în giurul lor.

Diplomații Austro-Ungariei și Germaniei ca prieteni și aliați au mai ales datorința, de a fi meru în contact, pentru-ca să poată procedea totdeauna în deplin acord într'una sau alta dintre cestiunile politice ce privesc statele lor.

Prin urmare visita contelui Kálnoky la Friedrichsruhe va fi avut de sigur caracter politic și la toată întemplantarea o importanță mai mare ca viziunile de curtoasie, pe care de obicei le fac suveranii.

Căci dela ultima întâlnire a contelui Kálnoky cu principele de Bismarck s'au petrecut multe de toate și actuala situație politică încă nu e tocmai așa de liniștită, ca ea să nu poată forma obiectul unei serioase discuțiuni între oamenii de stat ai celor două puteri aliate.

Noi, care stăm foarte departe de diplomația cea mare, nu putem, se înțelege, să pătrundem nici în tainele acelei diplomații și trebuie în cele mai multe cazuri să ne mulțumim cu combinațiunile

nile ce ni-le facem noi din cele-ce le scriu organele inspirate de cercurile normative. Și așa nu e mirare, că nu tocmai arare-ori ne putem înșela în combinațiunile noastre.

Ieri am reprodus la alt loc al diarului nostru comentările ce guvernamentalul „Pester Lloyd“ le face cu privire la visita contelui Kálnoky la Friedrichsruhe și dintr'insele ne-am putut convinge, că organul din cestiune are cunoștință de o mulțime de „casuri singuratic“, dintre care pe unele le cunoaște și opiniunea publică, dar' nu li-a dat cuvenita atențiune, ear' pe altele nu le cunoaște nimeni sau numai foarte puțin. După „Pester Lloyd“ aceste sunt casurile, din care se va compune icoana ce principele Bismarck și contele Kálnoky o vor desfășura suveranilor lor despre situația europeană.

Între cele cunoscute, dar' nebagate destul în seamă de opiniunea publică ar fi terenul, pe care Rusia îl ocupă pe di ce merge în Sârbia, și „faptul“, că actualul guvern din România ar înclina spre Rusia.

De cele cunoscute numai de foarte puțin se ține mai ales starea înarmărilor rusești și a contramăsurilor germane și austro-ungare. De aceste evenimente opinia publică s'a interesat un timp oare-care, dar' acest period a fost înlocuit din nou cu un period al tăcerii, deși ceea-ce se petrece după culise încă tot nu a încetat să fie de o importanță hotărîtoare.

Sântem convinși, că după culise se vor petrece lucruri de mare importanță și afacerile cu influența Rusiei în Sârbia și înclînările guvernului român spre Rusia le înșiră „Pester Lloyd“ numai pentru a atrage atențiunea dela „casurile singuratic“ cu mult mai însemnate, despre care numai unora dintre muritorii li-s'a dat să știe ceva.

Căci încă privesc pe Sârbia, încrederea nemărginită ce unele dintre cercurile politice i-a dat exregelui Milan a îndepărtat această țeară tot mai mult de puterile apusene și abdicarea lui Milan a aruncat-o, s'ar pute dice, cu desăvîrșire în brațele Rusiei. Aceasta e un lucru pe care îl știe toată lumea, și vorba e acum a mântui numai ceea-ce se mai poate mântui în Peninsula-Balcanică.

Și aici nu se poate tracta nici de politica României, care, prea bine o știu cei dela organul guvernamental, a rămas tot cea de mai nainte și nici nu

sînt semne, din care s'ar pute concluda la o schimbare a ei.

Este însă cestiunea Bulgariei, care dă de lucru diplomației europene și care va forma la toată întemplantarea cel mai grav cas dintre „casurile singuratic“, pe care „Pester Lloyd“ nu voese să le tradeze.

Călătoria misterioasă a prințului Ferdinand de Coburg și exhortațiunile diarelor engleze în ceea-ce privește recunoașterea aceluia de „principe al Bulgariei“ vor fi format de-sigur obiectul de căpetenie al consultărilor dintre principele de Bismarck și contele Kálnoky.

Cestiunea Bulgariei este astăzi una dintre cestiunile politice cele mai ardătoare și cu rezolvarea ei stau mai ales în legătură și înarmările rusești și contramăsurile germane și austro-ungare, „evenimente ce se petrec după culise și sînt de o importanță hotărîtoare“.

Dacă deci nici nu putem să știm pozitiv ce s'a petrecut la Friedrichsruhe între diplomații celor două monarhii învecinate și aliate, din evenimentele ce s'au petrecut în timpul din urmă și din alusiunile ce le fac unele diare mai importante s'ar pute concluda, că rezolvarea definitivă a cestiunii bulgare a trebuit să prouce în primul loc pe cei doi oameni de stat.

Care va fi rezultatul real al întrevederii lor și consultării, numai viitorul ni-l va pute arăta.

REVISTĂ POLITICĂ.

— Sibiu, 25 Octomvrie st. v.

Uneltiri rusești în România.

Înainte de asta cu vre-o câteva zile, diarele bucureștene „Democrația“ și „Voinea Națională“ au atras atențiunea cercurilor competente asupra împregiurării, că prin districtul Ilfov lângă București umblă neguțători de coase rusești, care nu pot fi altceva, decât oficeri rusești mascați, care cutrieră țeara sub pretextul de a cumpăra coase vechi. După comunicările acestor diare liberale și cele ale diarului junimist „Constituționalul“, lucrul cu acest fel de ediție a „iconarilor“ se are astfel: Preținși neguțători de coase, care poartă cămașa roșie și îmbrăcămintea țeranului rusec, dar' care judecând după întreaga lor înfățișare și după mâinile lor fine, nu pot decât să aparțină claselor mai culte, au venit în 17 Octomvrie la București și de aci s'au împra-

sciat în deosebite direcțiuni preste districtele capitalei. Ei cercetează cu o deosebită predilecție satele cu poporațiune bulgară și se opresc și în comunele curat românesce sub pretextul, că cumpără coase vechi, pe care le trimit în Rusia spre reparare și apoi le vînd din nou cu trei franci bucată și cu garanță de zece ani. Prețul, pe care îl plătesc pentru coasele vechi, e relativ foarte mare și se mai vorbește, că îndată-ce ies afară din sate, aruncă coasele și își țin numai atâtea, câte le trebuie să susțină aparența unor negustori de coase. De pretutindenea se adevărește însă, că acești negustori arată un interes foarte viu pentru detaliurile topografice ale țerii și își însemnează multe lucruri și pe hârtie.

Conferență în contra negoțului cu sclavi.

Din Bruxella se împărtășește, că conferența pentru combaterea negoțului cu sclavi în Africa se va deschide la 18 Noemvrie în capitala Belgiei. Austro-Ungaria va fi reprezentată prin ambasadorul de acolo contele Chotek. Germania, Italia, Anglia și Franția vor trimite câte doi plenipotențari, dintre care unul va fi respectivul ambasador din Bruxella. Al doilea reprezentant al Germaniei va fi consulul general german din Anvers. Rusia va fi reprezentată prin cunoscutul profesor Martens. Drept reprezentanți ai Belgiei se numesc secretarul general în ministerul de externe, ministrul de stat baron Lambertmont și directorul general în același minister Benning. Turcia, Spania și Terile-de-jos vor fi reprezentate prin ambasadorii lor din Bruxella. Unele dintre puteri, precum e Anglia, Germania și Franția, trimit și delegați de specialitate, care nu vor avea însă drept de votare.

Utopii guvernamentale.

Foile guvernamentale, când sînt strimțate de protestele presei naționalităților nemaghiare ce răsună totdeauna după neîntreruptele încercări de maghiarizare ale stăpînirii sau societății maghiare, nu hesitează a declara în fața lumii, că nimenea nu se gîndesce la desnaționalizarea nemaghiarilor din Ungaria.

Dar' când discută numai ele între ele sau cu presa celorlalte partide maghiare, apoi își dau arama pe față, apoi se întrec în fel de fel de planuri și

proiecte, cum s'ar pute mai ușor și mai sigur realiza statul național-maghiar.

Despre această atitudine cu două fețe ne dă o nouă dovadă leaderul reptiliilor maghiare, „Nemzet“ din Budapesta, în Nrul seu dela 5 Noemvrie.

Un articol subscris de dl Bekšics Gusztáv face imputări partidului Kosuth-ist, că voese să introducă ear' politica gravaminelor în locul reformelor pozitive, și apoi continuă astfel:

„Națiunea are acum altă misiune, cu mult mai înaltă misiune, decât ca să-i fie permis a-și consuma puterile în certe de drept public.“

„Cea mai înaltă misiune, deși sună paradox, este: să se creeze pe sine. Adeca națiunea politică să devină în realitate națiune maghiară în înțelesul social și cultural, ear' Ungaria să devină stat național și nu numai politic.“

„La noi există statul maghiar, dar' nu e gata încă națiunea maghiară, care să-i umple cadrele.“

„Națiune politică maghiară există, aceasta suplinesce *populus*-ul lui Verböczy. Aceasta este Ungaria. Dar' se nu e amăgim: adevărată națiune maghiară încă nu există, numai rasă maghiară, a cărei superioritate politică, economică și socială, precum și culturală este mai presus de îndoaală.“

„În această superioritate zace garanția viitorului nostru. Această superioritate dă politice maghiare mijloacele de a se desvolta în sensul națiunii unificate și al statului maghiar unificat.“

„Dar' această supremație se nu ne lezene în iluzii deșerte. Este numai o supremație preste celelalte neamuri, dar' nu este expresiunea națiunii unificate în lăuntru.“

„Această superioritate este deajuns în timpuri de pace, când nu suflă vîntul, când nu sînt povaie. Dar' garanția statului maghiar pentru toate eventualitățile o poate da numai închegarea națiunii maghiare în toate straturile, care trebuie pregătita.“

„Ce înțeleg eu sub noțiunea națiunii maghiare? Pe toți locuitorii patriei fără deosebire de rasă și naționalitate, dar' așa, ca întreaga inteligență a tuturor popoarelor să fie legată în privința materială și morală prin una și aceeași copcie culturală, prin unul și același patriotism, prin una și aceeași conștiință națională. Așadar' nu contopirea maselor diferitelor popoare, căci aceasta va fi numai rezultatul de mai târziu, dacă premisele vor fi corecte...“

„Naționalitățile de astăzi s'au născut în evul de mijloc prin puterea superiorității de

FOIȚA „TRIBUNEI“.

„Cînstea“ politică.

„*J'ai toujours pensé qu'une conduite droite est la meilleure politique, surtout à l'égard de ceux qui, à notre égard, ont agi de la même façon.*“

Frasa aceasta, pe care o iau dintr'o depesă adresată de Sir G. Hamilton Seymour lordului John Russell, va să diacă pe românesce: A m fost totdeauna de părerea, că a fi cu inima deschisă e cea mai bună politică mai ales față cu aceia, care față cu noi au fost și ei tot așa.

Nu cred, că autorul faimosului „*material bun*“ a cetit vre-odată această frasă, căci altfel el n'ar vorbi în cea mai nouă operă a sa și despre „*cînstea*“ și „*necînstea*“ altora în viața politică.

„*Cînsti*“ este în viața politică acela, care nu spune decât ceea-ce în adevăr simte, crede, gîndesce ori voese, nu umblă să înșele, să amăgească ori să ducă în eroare pe nimeni, tace, când nu-i vine la socoteală să spună adevărul, dar' nu minte nici-odată și spune adevărul totdeauna, când vede, că din tăcerea lui se trag concluziuni false.

Sir G. Hamilton Seymour, fiind ambasador al Angliei la Petersburg, era de părere, că cea mai bună politică e să fii astfel „*cînsti*“. Ear' Lordul John Russell, căruia i-o spunea, n'a diș, că părerea lui e greșită, ci din contră îi răspunde: „*Maiestatea Sa recunoaște și de astădată, ca la alte ocaziuni de mai nainte, cu mulțumire moderațiunea, sinceritatea și*

dispozițiunile amicale ale Maiestății Sale imperiale și m'a însărcinat să răspund în același spirit moderat, leal și amical“. Ear' la altă ocaziune guvernul englezesc declară, că nu va lua nici-odată angajamente, despre care nu poate să le facă și celorlalte cabinete europene împărțășire.

Și ori-și-cine, care a trăit cătuși de puțin în straturile mai superioare ale lumii politice ori a cetit acte diplomatice, a avut destule ocaziuni de a se încredința, că părerea exprimată de Seymour e împărțășită de toți cei-ce în viața politică se iau pe sine și vor să fie luați și de alții în serios.

Căci nu e lucru greu să obții vre-un succes înșelînd pe alții, amăgindu-i, ducîndu-i în eroare ori făcîndu-i, prin o purtare echivocă, să te creadă ceea-ce în adevăr nu ești; dar' e preste puțință să faci, ca lipsa de bună credință să nu iese la iveală. Și e destul ca o singură dată în viața ta să te fi dat de gol, pentru-ca lumea politică să nu te mai socotească vrednic de încredere.

Factor pozitiv și sigur nu e în combinațiunile politice decât omul, care rămîne în toate împregiurările același și nici nu suferă să pară ceea-ce nu este în adevăr. Fărnicii, intriganții, oamenii ce se dau după pîr pot să obțină succese trecătoare, ei rămîn însă totdeauna numai *unelte*, de care aji se folosec unii, ear' mîne alții. Nu-i prețuese nimeni după ceea-ce sînt, ci numai după ceea-ce pot: nu ține nimeni să-i aibă drept tovarăși, ci umblă când unii, când alții să și-i cîștige, pentru-ca să-i facă inofensivi pentru sine și stricăcioși pentru adversari.

Lipsa iubirii de adevăr, adeca minciuna în toate formele ei, decînd e lumea, și la

Brahmani, și la Confuciu, și în învățăturile lui Zoroastru, și în societatea creștinească a fost și e considerată drept unul din cele mai mari păcate, nu numai pentru-că ea este un abuz de încredere, ci și pentru-că minciunosul își strică în cele din urmă și sieși și perde încrederea.

Omul cuminte renunță deci la succesele, pe care n'ar pute să le obțină decăt punîndu-și în joc reputațiunea de luptător sincer.

Căci numai cei cu inima deschisă sînt întîmpinați și ei din partea altora tot cu inima deschisă: intrigantul a renunțat la dreptul de a fi întîmpinat și el tot așa.

De unde și până unde i-se mai cuvine deci să vorbească despre „*cînstea*“ și „*necînstea*“ altora omului, care a scris odată cu mîna lui „*materialul bun*“?

Ar fi fost un lucru „*cînsti*“, dacă autorul acestui „*material*“ ar fi diș el însuși, cu graiu viu, în fața tuturor, ceea-ce a diș în „*material*“.

Tot lucru „*cînsti*“, deși mai puțin corect, ar fi fost, dacă el ar fi scris „*materialul*“ pentru „*Gazeta*“, pentru „*Luminătorul*“, ba fie chiar numai și pentru „*Telegraful*“ degradat la rangul de organ personal al unui adversar.

„*Materialul*“ era însă „*bun*“ pentru „*foile guvernamentale*“.

E bine! — e lucru de bună credință, e lucru „*cînsti*“, ca președintele unui partid opozițional să scrie „*materiale bune*“ pentru „*foile guvernamentale*“?

De ce s'a sîvîrșit fapta aceasta?

Pentru-ca mîne autorul „*materialului*“ să le poată dice acelor, care îl onoraseră cu

încrederea lor: *Eată ce diș cercurile guvernamentale!*

Și dacă astfel stau lucrurile, nu e numai lucru „*cînsti*“, ci totodată și un merit de a veni mîne cu dovezi neîndoioase, că cercurile guvernamentale, ci chiar președintele partidului opozițional z diș.

Dar' cum s'au cîștigat aceste dovezi?

Așa cum se pot cîștiga asemenea dovezi?

În timp de cîtiva ani de zile noi am zădărnici ori am dat, cel puțin de gol, o mulțime de intrigi cusute cu ață groasă; în același timp însă nimeni u'a putut să scoată la iveală vre-o dovadă despre intrigi țesute de noi. Aceasta trebuie neapărat să producă în simțămîntul public impresiunea, că noi sîntem mai destoinici ca alții.

Cîtiva oameni se folosesc de legăturile lor cu cercurile guvernamentale, de puterea bisericească și de înfrurirea firească a unei bănci, pentru-ca să ducă în eroare pe cei naivi, să violenteze conștiințele și să le facă adversarilor sei viața nesuferită. Asemenea lucruri se pregătesc însă cu toată discrețiunea, în taină, la adăpost. În câteva casuri însă ele au fost pregătite cu destulă ușurință, pentru-ca noi să putem pune mîna pe dovedile cuvenite.

Din sute de casuri am dovedit căteva și acum noi sîntem „*necînstiți*“, noi hoji de păgubași!

Domnul A. joacă cu cărți măsliute, ear' dl B. îl surprinde și îl dă de gol: nu A., ci B. e necinsti.

E curios lucru, că autorul „*materialului bun*“, precînd alții stau în temniță, se muncesce să scrie și să tipărească o broșură de

190 pagine spre a încredința lumea, că și el e om cu inima deschisă, dar' nu scoate în cartea aceasta la iveală nici o dovadă despre vre-o intrigă țesută de noi.

Căci noi ori nu țesem intrigi, ori dacă le vom fi țesînd, le țesem din fire mai subțiri ca el.

Așa ori așa rușinea nu a noastră este. O constat aceasta, pentru-ca să o pun în vederea oamenilor nostri mai tineri, care abia de curînd au intrat ori în curînd vor intra în viața publică.

Cea mai nouă operă a autorului „*materialului bun*“ e foarte instructivă și merită să fie cetită cu toată atențiunea decătă aceia, care nu știu încă, care e „*cea mai bună politică*“.

E lucru comod să-ți calci pe inimă și să te dai după pîr, cum au și făcut cîtiva dintre oamenii tineri ai nostri.

Așa te căpătuesci, ba faci chiar și carieră cîtă vreme durează actuala stare de lucruri și *cîtă vreme nu vei fi îmbulzît de alții, care scriu mai bine ca tine să se dee după pîr și să-și calce pe inimă.* — Dar' stările de lucruri se schimbă, oamenii se îmbuldesc și pentru fiesce-care dintre cei-ce aji se dau după pîr are neapărat să sosească timpul, ca să se facă literat și să scrie sute de pagine zadarnice, spre a șterge efectul produs de o singură pagină, pe care nu trebuia să o scrie.

Cea mai bună politică e să nu faci „*politică*“ în înțelesul trivial al cuvîntului, ci să te apleci cum te-a lăsat bunul Dumnezeu, care mai bine știe, de ce e bun fiesce-care dintre noi.

Ioan Slavici.

rasă, sau în cas de puteri egale prin contopire. Așa s'a născut națiunea franceză și cea engleză din rase diferite, din amestecături de culturi deosebite.

„Și se înșală acela, care crede, că ați nu se mai formează națiuni, că puterile naturale ale popoarelor nu mai lucră.

„Acesta ar fi tot atât de mare greșală, ca și dacă s'ar crede, că globul pământului a luat forma definitivă, că revoluțiunile pământului, deși încet, nu s'ar mai repeta. Căci insulele din Oceanul-Pacific sunt presemnele unui continent, care se formează din nou.

„Contopirea și amalgamisarea decurge din evul mediu și a existat în toate epocile. Stagnatiune nu există nici în natură, nici în viața popoarelor. Dar' și una și alta au avut decurs îndelungat. Națiunea franceză s'a format dela secolul VII. până la al XI., cea engleză dela al XI—XIV, ear' în America-de-Nord decurge înaintea ochilor nostri închegarea unei mari națiuni.

„Dar' cu cât mai puternic pulsează cultura, cu atât mai iute decurge procesul. Acolo însă, unde se întâmplă rumpere culturală, nu se poate naște o națiune; de aceea națiune austriacă nu se poate forma nici-odată.

„La noi nu s'a întâmplat încă rumpere culturală, dar' există disharmonie în dezvoltarea noastră culturală.

„Misiunea noastră este deci, ca să restabilim armonia în dezvoltarea culturală, pentru-ca cultura noastră să fie cu des-virșire maghiară, ca să nu se formeze culturi diferite pe basa deosebiri de rasă, cu alte cuvinte, ca întreagă inteligența Ungariei să fie maghiară.

„Spre acest sfârșit, cultura maghiară trebuie să aibă superioritate, de a putea absorbe celelalte culturi.

„Cu această putere însă numai statul cultural poate înzestra cultura noastră. La dezvoltarea și clădirea deservită a acestuia trebuie deci să lucrăm în viitor....

„Acesta este scopul reformelor proiectate; programul viitorului este deci realizarea deservită a acestei reforme.

Așadar „maghiarisarea întregii inteligențe din Ungaria“, „zădărnicierea ori-cărui progres în cultură nemaghiară“, „absorbirea culturală nemaghiară prin puterea statului cultural maghiar“, după care va urma ceva mai târziu și „contopirea masselor celor mari ale diferitelor naționalități“.

Acesta este „programul viitorului“, enunțat în cel mai de frunte organ al guvernului, care de atâtea-ori a avut tupeul să declare, că sunt scornituri de ale „agitatorilor“ gravaminele, că guvernul și societatea maghiară atentează la viața națională a cetățenilor nemaghiari.

Norocul numai, că și proiectele Buneyăz-ului Beksics cu toate celelalte de o pânză cu ele sunt numai casteluri clădite în aer, sunt utopii ne-realizabile născute în creerii bolnavi ai șovinistilor, care nu-și cunosc propria patrie și nu văd ce se întâmplă într'însa.

Serbarea din București.

Cetim în „Românul“ de ieri:

Înaintea unui public, care umplea toate culoarele senatului, s'a sărbătorit ieri a 25-a aniversare a existenței universității noastre.

M. S. regele, care a presidat solemnitatea, a sosit la ora 3, însoțit fiind de A. S. Regală principele Ferdinand.

Ei au fost întâmpinați la scările palatului universitar de domnii L. Catargiu, prim-ministru, Boerescu, Vernescu, Lahovary, Gherasi, Păucescu și general Manu, miniștri, de dl rector al universității și alte persoane oficiale.

M. S. regele a ocupat locul presidential al senatului, în dreapta Sa a ocupat loc principele moștenitor și dl L. Catargiu, ear' în stânga dl Boerescu.

Îndată-ce ei au ocupat loc sub baldachinul tronului, un cor, sub conducerea dlui N. Bănulescu, profesor, a întonat un imn.

Dl Al. Orăscu, rector al universității, a cetit apoi un lung discurs, în care a făcut istoricul învățământului superior din România, arătând, cum chiar și când nu aveam universitate, am avut bărbai cu înaltă cunoștință de carte, care erau vestiți chiar și prin străinătate.

Arată cu vii colori pe toți voveoții români protectori ai științelor și trece apoi la istoricul înființării universității din București, făcând elogii foștilor profesori ați decedați și pușinilor care mai trăesc și care au contribuit cu munca lor la întemeierea școlii înalte naționale.

Spune, că deși este de netăgăduit progresul ce noi Români am făcut, totuși pentru a ne pute ține de țerile culte din Occident și pentru a fi far de lumină aici în Orient, trebuie să grăbim cu îmbunătățirile ce negreșit trebuie introduse în învățământul nostru universitar.

Arată ce trebuie de făcut și termină aducând elogii regelui, sub care s'a făcut atăta progres în țeară, și exprimându-și speranța, că atât regele, cât și guvernul, ori-care va fi el, vor face totul pentru-ca universitatea română să se înalțe și de aci încolo, să poată răspunde chemării sale.

Importantă a fost cu deosebire acea parte a discursului, unde dl Orăscu a făcut statistica tuturor facultăților universității și a arătat, cum școala, care odată avea 40—50 studenți, aji are preste 600 și numărul crește pe fiecare an.

Dl Orăscu a fost viu felicitat atât de rege și principele moștenitor, cât și de celelalte persoane prezente.

Dl Boerescu cetesce apoi și d-sa de pe banca ministerială un discurs, în care aduce elogii regelui pentru spriguiul ce a dat totdeauna școlii române, profesorilor, care prin luminile lor au contribuit, ca noi Români să fim și noi numerați în rindurile popoarelor culte.

Face totdeauna și un paralel între universitatea noastră și cele din străinătate și arată pe bărbaiți eminenți de școală ai României, care au trăit în diferite epoce.

M. S. regele mulțumesc pentru sentimentele de fidelitate și dragoste ce i-s-au manifestat și cu această ocaziune.

Este mândru, că sub domnia Lui s'a realizat atâtea lucruri bune pe terenul școlar.

Crede, că nepotul Seu, principele moștenitor, se-l urmeze pe acest teren, să spriginească și el școala românească și astfel la a 50-a aniversare a universității ce se va face să simtă această mândrie privind roadele ce universitatea a dat în acest lung interval.

Atât M. S. regele, cât și dnii Orăscu și Boerescu au fost viu aplaudați de public.

Corul ear' întonă apoi mai multe imnuri regale, după care dl Odobescu începă a ceti elogiile sale asupra lui Petrarhe Poenaru, unul dintre luferii școlii românești.

La alt loc reproducem aprețierile ce dl I. Gion le face acestei sărbări.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul de justiție a numit pe practicanul în drept dela trib. reg. din Dej, Alexandru Lazar, de subnotar la judecătoria cerc. din Lăpușul-unguresc; pe practicanul în drept dela jud. cerc. din Blaj, Adrian Nistor, l-a numit subnotar la jud. cerc. din Bichiș, Pe diurnistul dela trib. reg. din Oradea-mare Solomon Kállai, l-a numit cancelist la același tribunal. La jud. cerc. din Orșova e numit executor Bernard Balkányi, fost șef de gară. — Presedintele tribu. reg. din Sibiu a numit de practican în drept cu diurnă la acel tribunal pe Adolf Wiedorn. — Procuratura supremă din Budapesta a numit pe Paul Szepessy cancelist la procuratura din Arad. — Direcțiunea financiară din Dej a numit pe Carol Hutira oficial de dare cl. VI. la perceptoratul din Năsăud.

Transferări. Ministerul reg. ung. de justiție a transferat pe cancelistul Emil Dessewffy dela trib. reg. din Sătmăr în aceeași calitate la tribunalul din Oradea-mare. Același minister a transferat pe controlorul închisorii reg. din Seghedin Carol Vaina în aceeași calitate la închisoarea reg. din Gherla, după ce controlorul închisorii din Gherla Ștefan Sallak a fost numit director al închisorii reg. din Aiud.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Mateiu Haker în „Horvát“; Iosif Schlesinger în „Szenes“; Ana Grünbaum în „Garai“; Ștefan Fuchs în „Fertő“.

Camera advocațională din Cluj aduce la cunoștință, că avocatul Alexandru Csegezi din Turda s'a înscris în lista acelei camere. Mai departe face cunoscut, că avocatul din Seps-St-Georgiu Albert Koloșvári s'a mutat cu locuința în Gherla.

Societatea academică Petru Maior din Budapesta s'a constituit pe anul școl. 1889/90 în următorul mod: a) comitetul: președinte: Paul Opriș, stud. philos.; vicepreședinte: Valeriu Brăncuș, stud. philos.; secretar: Iosif Blaga, stud. philos.; casar: Emilian Popescu, stud. philos.; controlor: Vasile Moga, stud. techn.; bibliotecar: Ioan Onciu, stud. techn.; notari: George Juga, stud. philos.; Ioan David, stud. jur.; b) redacțiunea foii „Rosa cu ghimpi“; redactor: Virgil Oniș, stud. philos.; colaboratori: Valeriu Oniș, Tit-Non Babeș, stud. jur.; c) comisiunea literară: președinte: Virgil Oniș, stud. philos.; referent: Ioan Costa, stud. philos.; membri: George Morariu, stud. med.; Ioan Onciu, stud. techn.; Ioan David, stud. jur.; George Juga, stud. philos.; Iosif Diamandi, stud. comerciant.

Avis. Se aduce la cunoștință onorabilui public român, că societatea „Petru Maior“ a jurniui române din Budapesta dispune încă de numeroase exemplare din opul „Istoria pentru începutul Românilor în

Dacia“. Acest op interesant pentru fiecare Român și om inteligent, care se interesează de trecutul națiunii române și de argumentele, cu care Petru Maior încă la începutul veacului de față a documentat originea latină a Românilor, este prea nimerit cadou pentru fiecare școală română și ar merita să nu lipsească din nici o bibliotecă românească. Atragem deci atențiunea onorabilui public român asupra acestei cărți prețioase! Ea se poate procura dela societatea „Petru Maior“ din Budapesta, IV. Sô utca Nr. 6, cu prețul de 75 cr. cu expedițiune cu tot.

Necrolog. Primul următorul anunț: Ludovica Punteanu născută Pataki, după o boală îndelungată, a încetat din viață Marți la 24 Octomvrie 1889 la 7 oare dimineața, în etate de 25 ani și în al cincilea an al prea fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămâtesci se vor depune spre eternul repaus în cimitirul gr.-or. din Vingard, Joi în 26 Oct. v. 1889.

Mortalitatea în Sibiu. În cursul săptămânii dela 21 până la 28 Octomvrie a. c. au murit în Sibiu 9 persoane, între care 3 străini.

Monumentul dela Simeria, ridicat în amintirea luptei din revoluția din 1848, s'a desvilit în mod solemn în 3 l. c.

Difteria în comuna Telciu de lângă Năsăud și acum continuă în toată puterea. Până acum au murit preste 200 de băieți. Difteria grasează nu numai între băieți, ci și între fete și fete.

Regina României în Paris. Un diar din București scrie următoarele: Se scrie din Paris unui confrate, că M. S. regina Elisaveta a vizitat expozițiunea, însoțită fiind de doamna Maria Crețulescu, de d-șoara Văcărescu și de domnii Bengescu și Ioan Docan. M. S. regina a descins în palatul dlui Vasile Alexandri care lipsește din Paris.

Bustul lui Eminescu, lucrat de tinerul sculptor Marinescu, e aproape terminat. Bustul e lucrat în teracota de două-ori mai mare decât mărimea naturală și seamănă perfect de bine cu chipul lui Eminescu, — spune „Românul“.

Dl V. Alexandri, ministrul României la Paris, care se află în București, a fost primit ieri-dimineață în audiență de regele. Într-o vreme cu regele a durat aproape 2 oare.

Ascultătorii universității din București. Eată numărul studenților înscriși la diferite facultăți dela înființarea universității din București (1864) și până în prezent, după o tabelă făcută de dl Orăscu, rectorul universității, în discursul ce l-a rostit la sărberea de Duminecă. La drept înscriși 1338, licențiați 530; la științe înscriși 732, licențiați 28; la litere înscriși 435, licențiați 50 și la medicină înscriși 1190, licențiați 20, doctori 218.

Turul plătesce! Se scrie din Constantinopol, că guvernul turcesc a contractat dela banca otomană un împrumut de două milioane și jumătate, ca să acopere cheltuielile făcute cu primirea împăratului Wilhelm. Nu e ief-tină primirea!

Teatru. Aseară s'a jucat în teatrul de aici comedia „Rosenkranz und Gildenslern“ de M. Klapp. Tendința piesei este un persiflagiu foarte fin și plin de spirit al părinților, care din bună vreme își fac planul, ce se facă din copii lor, cu cine se-i însoare etc., ear' la urmă izbucnirile caracterului independent al tinerilor le strică toate socotile. Nu începe în cadrul foii noastre o schițare mai

detaaliată a piesei, ci trebuie să ne mulțumim a constata, că este una dintre cele mai bune pe repertoarele teatrelor germane moderne.

Jocul actorilor a fost bun și bine închegat într'olaltă. Cu numele numim mai ales pe dl Berla (Rosenkranz), acuiștiunea ultimă a teatrului, care a făcut foarte bine pe un baron bonvivant, care cunoaște figurile cele bune, bea tot felul de beuturi afară de petrol și a făcut toată școala posibilă între femei. Dl Berla sigur va deveni predilectul publicului sibian, mai ales dacă se va strădui să-și lăpăde micile greșeli, între care d. e. pe aceea, că este prea precipitat și cam greu de înțeles în scenele de conversație, când are să fie pasionat. Foarte bine au jucat și domnii Niedt (Schmülich), Freitag (principele Liebenstein), Trautsch (contele Ernest), precum și damele Robe și I. Müller (contesele Kienborn). Bine au jucat și depozitarii rolurilor mai mici d-nii Indra, Swoboda, Berger, damele B. Müller, Stocker etc. Publicul bine dispus i-a distins în mai multe rinduri cu aplauze și chemări pe scenă.

Iubileul de 25 ani al universității din București.

Reproducem din „Românul“ următoarele aprețieri frumoase despre această sărbere națională-culturală.

La sărbări de felul aceluia, la care asistaram ieri în *Aula magna* a universității bucureștene, pentru a 25-a aniversare a înființării facultăților noastre mai mult sau mai puțin complete, — gânduri de tot felul bat și răbat cereurile minții cugetătorului. Luat în virtutea acestor gânduri, spiritul se silsece să se recunoască în această mulțime, se-și găsească o cale posibilă, să vadă cu privire sigură și metodică cele-ce se desfășură ca din trimbe nesfârșite pe dinaintea ochilor sei.

Curioase popoarele, care au renăscut acum, în acest secol al vaporului și al electrității, — adevă la grabei neobosite!

Mă gândiam ieri, când discursurile se rostiau în fața suveranului țerii și tuturor înaltelor aședăminte ale regatului, — mă gândiam la ce ar fi creșut un sociolog de frunte, venit printre noi dintr'o țeară cu civilizațiune bătrână, când uitându-se în giuru-i, ar fi auzit spunându-i-se, că nu se sârbează decât al 25-lea an al înființării universității bucureștene și că tot ceea-ce vede în acest oraș vesel și nepăsător cu un artist de spirit, nu este decât roada unei munci, intermitentă și dinsa, de vre-o 25—30 de ani.

Căci, la urma urmelor, noi nu numărăm pe mai nici unul din tinerenii vieții noastre moderne o virstă mai mare decât 50 de ani, — nici chiar cu biserica, căci nu veți dice, afară de rarissime excepțiuni, că biserica Fanarioșilor și egumenilor dela muntele Athos (la care ne gândiam ieri) era biserica creștină și ortodoxă, așa cum o înțelegem noi astăzi.

Și totuși avem de toate, — sunt, există, se mișcă, bine sau rău, asta-i altă costiune; principalul e că au fost aduse, create sau altoite și s'au prins toate, crescând și dezvoltându-se așa cum a permis firea Românilor.

Copii ai prezentului și numai ai prezentului, legăturile noastre cu trecutul sunt atât de slabe, încât pentru a le zări îți trebuie lupa reuditului și o bunăvoință fără seamăn. Într-

ii înșelau cu unghia nisce pescuitori dilatanți.

Stradele sunt foarte curate. Casele într'un stil special, înalte, înguste cu câte 5—6 etajuri, ferestrele mici, dar' cu ornată architecturală, așa încât mare parte dintre case i-și se par tot atâtea vile.

Locuitorii, 91.323 la număr, cu tipul lor de tot deosebit de al nostru, sunt foarte sirguineoși.

Orășenii cu simț de interes viu pentru ori-și-ce incident, au acceptat toate progresele culturii dezvoltate.

Însemnătatea orașului se bazează mai tare pe poziția favorabilă.

Comunicațiunea e foarte viuă; comerțul și industria mai ales în mătășării și țesături și-a câștigat renume în toată lumea. Ca unul din cele mai vechi orașe, fiind așa dicend cheia între Apus și Răsărit, a fost din secolii ochiul de comunicațiune al țerilor europene. Și prin urmare centrul dezvoltării culturale.

Dintre edificiile mai însemnate se ridică maiestatic biserica catedrală, numită „Wasser Kirche“, edificată în anul 1484. În biserica aceasta și în localitățile clădite lângă ea se păstrează multe monumente istorice și o bibliotecă, care cuprinde 110.000 tomuri tipărite și 3000 de manuscrite.

Imposantă e și casa senatului cantonal. Aici s'a subscris pacea de Zürich în 10 Noemvrie a. 1859, prin care Austria a abdis de posesiunea Lombardiei.

Ar mai fi de însemnat multe edificii monumentale, dar' aici amintesc numai politehnica și universitatea, care s'au clădit la anii 1860—1864 și au costat 21½ milioane franci. (Va urma.)

Impresiuni de călătorie.

(Urmare).

Casele elvețiene în stilul lor special, provădute deja cu necesarele de iarnă, șurile pline cu lemne tăiate, grădinile cultivate, câmpul în culoare verde viuă ne mai vădută, cu vaci frumoase elvețiene, toate își deșteaptă interesul. Pe câmp lucrau muierile cu pălării mari late într'un rind cu bărbaiți, cosiau iarba verde; vedeam bărbatul sămănând și muieria grăpând; într'alt loc bărbatul încărea carul, muieria îi dădea fânul cu furca. Persoanele acestor scene idilice, ce îndestulite trebuie să fie după o săptămână de muncă grea, mergând Dumineca în bisericile lor situate toate frumos pe coline pitoresci. Valea Inn-ului cu rîl cristalin, care formează din când în când câte o cascadă fioroasă, își ia drumul urlând pe la poalele munților spre orașul Innsbruck, unde l-am trecut cu trenul pe un viaduct mare.

Împregiurul orașului situat atât de admirabil se ridică lanțul munților, numit Vetterstein. De aci suirăm mereu pe coasta dealului în sus, lăsând jos în adâncimile groasnice Inn-ul spumegând; orașe și sate, câmpurile verzi, unde oamenii lucrători i-și se par numai ca nisce copilași. Așa am sosit la punctul cel mai înalt, la tunelul Arlberg.

Înainte de a intra în tunel, la stațiunea St-Anton pausează trenul 20 min. Privind de aici jos la lumea de oameni luptători pentru existență, trebuie să exclami: „frumoașă e lumea, plăcut e pământul și toate sunt admirabile ce veți împregiur“.

Inscripția de pe stațiune îți arată, că ești la o înălțime de 1303.4 m. preste nivoul mării.

Plecând de aici, un fluierat lung ne avisă, că trenul a sosit la tunelul Arlberg. Acest tunel s'a construit în anul 1884; e de 1026 m. de lung; e cel mai lung tunel în Austria și după lungime ocupă al 4-lea loc în toată lumea.

La intrarea în tunel ni-a atras atențiunea un monument frumos, ridicat unui inginer cu numele Lott, care a căcut ca prima jertfă la construirea acestui tunel, fiind omorât prin exploziunea unei stânci. Prin acest tunel s'a deschis cea mai însemnată cale de comunicațiune între Apus și Răsărit.

S'a deschis cale industriei Apusului spre Răsărit.

Prin construirea cutezantă a întregii linii pe Arlberg, tehnica deceniului nostru a salvat poporul tirolez de perire, care prin poziția și clima țerii sale este avisat la Apus spre a-și câștiga pâinea prin produsele de brânzării și alte produse industriale.

Un simț neplăcut te cuprinde, sciind că ești atăta timp sub deal; 17 minute a durat mersul trenului accelerat prin tunelul acesta. Ieșind din întuneceime și vădând ear' soarele și respirând aerul răcoros al Tirolului minunat, am mulțumit lui Dumnezeu.

Ne apropiam tot mai tare de granița Elveției; care e la Buchs, aici am trecut preste Rinul frumos, lângă care o capelă și o casă a sentinei elvețiene îți indică, că poți saluta pământul Elveției, atât de bogată în frumseți; cântată de poeții lirici și eternisată pe pânză de penelul renumiților pictori.

De aceea nu pretinde o descriere excelentă dela mine. Frumsețile Mehadiiei, Orșovei până la București și ale Ardealului sunt de tot mici prelungă regiunile Elveției.

Giur împregiur ne avântam ochii pe figurile mărețe ale Alpilor, scăldați în purpurul soarelui apunător; spre Nord în perspectivă se ridicau valurile mute ale „Seealp“-ilor cu ometele albe, care scipiau în depărtare; spre Apus giganticele avantgarde ale „Voralp“-ilor se înalțau cătră cer, lăna la umeri învelți cu nori negri; aproape de ei masele colosale ale „Fähnerei“-ului „hohe Santis“-ului zăceau înaintea noastră cu virfurile albe și reci, sărutate de ultimele rađe ale soarelui apunător.

Lacul „Valen“ cu undele-i în culoare verde închisă, sbiciuite de vânt, la poalele gigantilor munți, giur împregiur pe maluri cu vile de vară, este de toată frumseța.

Locuitorii sunt săraci, cel mai mare isvor de traiu il au dela turisti, pe care îi atrag frumsețile sălbătice și suirea „Gletscher“-ilor. Aceștia năvălesc în țeara romantică și își lasă paralele pe aici în hotelurile foarte scumpe și pe la conducători, care încă se pricep la trazarea străinilor. Trecând pe la lacul „Valen“, apoi prelungă lacul Zürich-ului ambele fiind incopiate cu un canal, ne apropiam mereu de Zürich. Multele vile, filigorii, parcuri pe malul lacului „Lieblich“, precum îl numesc Elvețienii, seara la lumină îți oferă o priveliște încântătoare. Numai din tablouri și descrieri cunosc Veneția. Aici vădând o mulțime de lampioane mișcându-se pe suprafața lină a lacului, apoi mii și mii de luminări din ferestrele rindurilor de case, care se ogindau în lacul extins îmi făceau închipuirea, că ne apropiam de Veneția.

Sosind la stațiune, întreaga societate era voioasă, că a sosit la locul de repaus

după o călătorie neîntreruptă de 30 oare; după oboseala îndurată nu eram preparați să aflăm acea desadunare și satisfacțiune, cu care aspectul orașului Zürich ne-a surprins.

Gara însăși ne-a făcut să observăm, că sîntem într'un centru de comunicațiune al Apusului; ieșind din gară, ne aflam în centrul orașului. Noi am luat locuință în hotelul central, imediat lângă gară. Aici am văcut adevăratul confort al unui stabiliment european. În hotel 50—60 de odăi erau toate ocupate de călători, încât abia mai căpătarăm încăpere; prelungă toate aceste domnia cea mai mare liniște. Servitorii și garçonii foarte complezanți, încât deii mulți garçonii și negarçonii de ai nostri ar pute lua exemplul dela ei. În sala de mănecare, unde am luat cina, am putut observa întrunită curtoasia franceză și punctualitatea germană.

Am comandat cafea, care însă, fiind slabă și fără gust, n'am putut-o consuma. Cu atât mai bine și mai gustos preparate erau friptura și peșcele minunat, care ni-s'au servit. După cină ne-am ocupat odaia, care fiind cu ferestrele spre fluviul Limmat, era plină de un aer plăcut și restaurator.

La clocețele sgomotoase ale fluviului am adormit, și am dormit până-ce se furișară rađe soarelui printre jalușii și ne lumină odaia. Restaurații, am pornit spre a visita orașul, care e situat într'o vale încântătoare la poalele Alpilor, lângă lacul Zürich, care are formă semilunară. Frumseța poziției e încântătoare.

Din lac isvoresce fluviul Limmat, care se împarte în mai multe canale și curge repede, traversând orașul cu undele atât de cristale, încât nu numai toate petricelele se puteau deosebi în albia apei, dar' și pescuții, pe care

universitatea de aqi și un fel de școale superioare grecesci, care existau în ateneele Orientului, adevărat în București și în Iași, nu e fir de moștenire; între domni naționali sau străini din vremurile trecute și între domnia constituțională de aqi e o prăpastie. Repet: nu e legătură, nu e măcar afinitate, nu e apropiere decât numai prin faptul, că tot între Carpați, Dunăre și mare a evoluat odată, ca și civilizațiunea de aqi, civilizațiunea bătărilor.

Fără a uita nimic respectul ce se datorește trecutului și protagoniștilor lui, versurile lui Alfred de Vigny:

C'est en vain que d'un père le sang m'a fait descendre;
Si j'écris leur histoire, ils descendront de moi,
și acele ale lui Voltaire:

Ma gloire
Est de rien tenir des grandeurs de mes pères;

imi par că se potrivește mai cu seamă pe terenul științelor, literelor și artelor pentru Români de aqi în legătura lor cu Români trecuți, care nu vor trăi decât numai dacă cei de aqi fi vor pune eazăși în picioare, făcându-i să se arete din mormântul de cumplită uitare, în care toți au zăcut și în care cei mai mulți zac încă.

Sântem copiii muncii noastre în acest secol, în care individul nu mai însemnează nimic prin castă, clasă, tradițiune, trecut, ci numai și numai prin el însuși.

Alte țeri sârbescă aniversările sutelor, noi sârbăm aniversările deceniilor. Sânt frumose cele dintâi, dar' nu sânt urite nici cele de al doilea, căci ele sânt mai în nota timpului nostru.

Douăzeci și cinci de ani! Și se luăm aminte, că în acest timp atât de scurt universitatea toamnă, — pentru a veni la dînsa, — a trebuit să treacă prin vîrsta copilăriei și a adolescenței, pentru a fi aqi matură conform exigențelor științei și conștientă de însemnătatea acestei sârbări de 25 de ani.

La alte facultăți, epoca eroică a științelor ce se profesau întrînsa a durat câte un secol și două. La noi vîrsta eroică a trecut. Se poate dice, că știința română calcă aqi pe teren sigur și, neprecupată de alte considerațiuni, decât de acele ale adevărului, ea merge înainte cu cercetările și deslegările problemelor sugerate de cultura generală spiritualului modern.

Cine oare ar putea să susțină, că pentru timpul de 25 de ani ceea ce s'a făcut nu e suficient? Si cine ar pute afirma, că în condițiunile, în care a fost creată, când și cu ce s'a creat, roadele ar fi putut fi mai mari? Care e poporul, care se se fi arătat mai gata, fără nici o preparațiune, fără nici o tradițiune, să primească lucruri, care altuia, în pozițiunea Românilor de acum 25—30 de ani, i s'ar fi părut nesdrăvenii, — dacă nu poporul român?

Reforma într'alte țeri avea de refăcut în tot și în toate. Foarte bine, dar' în „refacere“ se presupune, că era o facere sau un făcut de mai nainte; era deci experiența trecutului. La noi nu putea fi vorba de „refacere“, ci de completă, nouă și până atunci nevădută facere. Totul și toate trebuiau făcute; până și profesorii trebuiau inventați. Creatorii au făcut așa, simplu, fără multă gândire, numai și numai pentru-că în goana cea mare, în care împingeau națiunea ca să ajungă pe celelate pe drumul progresului, era trebuință să se facă și universități. Și s'au făcut universități, *tout simplement*.

Dacă pe atunci ar fi fost turnuri Eiffel și dacă aceste lucruri ar fi fost considerate ca probe irecusabile de aptitudinile unui popor spre civilizațiune, creatorii, importatorii entusiști ai novităților, adevă ai instituțiilor moderne, s'ar fi grăbit a ridica sub cerul României și turnul Eiffel, — *tout simplement*.

În această clădire nouă, cu totul nouă, scim că am profitat mult de cele-că într'alte țeri se făcuse demult încă.

Rămâne însă Românilor pe dîntreg meritul de a se fi potrivit cerințelor celor nouă, — o calitate prețioasă, foarte prețioasă, pe care nu toate popoarele o au, dar' pe care, *modestie à part*, o posedem în toată a ei înțindere și cuprindere.

De aci fenomenul unic, de a avé după 40—50 de ani școlare, nu numai în prispelile bisericilor, ci și în clădiri universitare și liceale, cu care ne putem fali; de a avé profesori cu reputațiune europeană și care nu se aseamănă decât prin minerea înaltă a sacerdotiului lor cu dascălii și învățătorii bucoavnei de odinioară; de a avé academie și învățați, a căror voce este ascultată prin congrese științifice, și mai cu seamă, căci aceasta e principiul de viață în toate aceste instituțiuni, de a avé o tinerime studioasă, doritoare de a învăța cât mai mult și cât mai bine și care își adoră profesorii demni de acest nume.

Toate aceste în grabă, pe iute și fără multă cumpănire. Unde o ieși să iese! Am dis și dîcem cu toții gonind înainte, mereu

înainte. Și avem noroc! Nu multe ni-au ieșit cu rău.

Era o școală, care spunea odată, că prea multe libertăți, cu care împregiurările și luptele celor bătărilor ne-au dăruit, nu ne vor fi spre bine. Această hrană binefăcătoare, administrată Românilor în doze mari, va pricinui, diceau adepții acelei școale pesimiste, teribile indigestiuni. Eacă nu! Și cu cât trece, cu atât se vedește și mai mult adevărul, care spune, că Românilor are stomac destul de tare pentru a digera toate libertățile.

La asemenea ocazii, când de pe înălțimea unor date istorice, posibil ne este a îmbrățișa calea percursă, vî asigur, că nu pesimismul ne cuprinde inima; din contră, — dacă nu aș vedé surisul ce se deseamnă pe buzele unora, — m'aș încumeta a scrie și eu legendara farsă: Dumnezeuul părinților nostri continuă pentru noi cu aceeași bunătate și cu mai multă dărnice binefacerile sale; el a apărut pe părinți într'un fel și ne apără pe noi într'altul, — cel din urmă fel este însă cel mai bun.

Gion.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele diariului „Sieb.-Deutsch. Tagblatt“.)

Budapesta, 6 Noemvrie n. Venitele statului în cele trei cuatele dintâi arată un plus de 1,750.000 fl.

Kálnoky vine aici spre a raporta Monarchului despre conferența din Friedrichsruhe și va sosi aici deodată cu contele Herbert Bismarck.

Constantinopol, 6 Noemvrie n. Împărăteasa a asistat la o festivitate în harem.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 6 Noemvrie n. În conferența clubului opoziției moderate s'a desbătut propunerea de dare în judecată a lui Irányi, propunend Apponyi, ca partidul să declare, că ordonanțele ministrului de honveți sânt în adevăr ilegale, dar' partidul își rezervă a se nîsu pentru sanarea relelor pe un timp și într'o formă mai potrivită. El privește de un lucru nemotivat și fără scop, de a pune cestiunea pe terenul de lege și al responsabilității și nu va vota pentru punerea la ordinea zilei a propunerii lui Irányi. Partidul în unanimitate a acceptat propunerea lui Apponyi.

Berlin, 6 Noemvrie n. În consiliul imperial s'a început desbaterea asupra noiei legi socialiste. Reichenberger din centru a declarat în numele partidului său, că respinge proiectul, prin ceea ce s'a hotărît asupra sorții proiectului. Declarațiunea lui Reichenberger produce mare senzație, după ce acela mai nainte împreună cu partidul se a votat pentru legea excepțională. Liebknecht (socialist) a vorbit cu vehemență în contra proiectului. Desbaterea se continuă aqi.

Constantinopol, 6 Noemvrie n. Părechia împărătească se reîntoarce astăzi la ameați preste Veneția. Între monarhi au avut loc convorbiri, la care a asistat și ministrul de externe Said-Pașa.

Budapesta, 6 Noemvrie n. Casa deputaților. Fejervary prezintă proiectul de lege despre contingentul de recruți pro 1890. Trecedu-se la ordinea zilei, Irányi își motivează propunerea sa cu privire la darea în judecată a ministrului de honveți. Irányi ilustrează ilegalitatea steagurilor negre-galbine la armata honvețească, accentuează prerogativele Ungariei și ale sublimului purtător al Coroanei și dice, că atunci, când amenință pericolul, națiunea își va jertfi sângele și avutul, dar' ea nu lasă nimic din dreptul ei; e păcat a supăra națiunea, când e insuficientă de comanda ungurească. Steagul național a fost respectat decătră toți ministrii de mai nainte, numai actualul ministru e mai împărătesc ca Împăratul însuși, el a violat legea, de aceea se roagă să i-se pună propunerea la ordinea zilei. (Strigări de Eljen, aplauze în stînga extremă. Președintele provoacă galeria a se reținé dela manifestațiuni, căci la din contră va fi silit să se dispună deșteptarea.) Ministrul-președinte Tisza se ridică și declară, că guvernul e solidar și în cestiunea aceasta ca în orișicare altă cestiune. La cererea a 24 membri se face votare nominală și propunerea lui Irányi se respinge cu 243 contra 70 voturi.

Bibliografie.

„Amintiri istorice“ și *Programele liberale* a apărut și se află de vîndare la tipografia „Românul“. Acest volum conține:

I. Dela Paris la Stambul, călătoria făcută de C. A. Rosetti, Goleșii și D. Brătianu în 1853.

II. Reîntoarcerea exilaților în România (2 scrisori ale dnei Maria Rosetti din anul 1857).

Scrisoarea I. către C. A. Rosetti.

Scrisoarea II. către d-na X.

III. O scrisoare a lui C. A. Rosetti către dl Ioan Ghica (1854).

IV. Adresa școlarilor din București către C. A. Rosetti, când reîntre din exil (Iulie 1857).

V. O pagină din istoria independenței noastre. Scrisoarea lui C. A. Rosetti către regele Umberto al Italiei (1879), spre a cere recunoșterea independenței noastre.

Facsimil după iscălitura lui C. A. Rosetti.

VI. O adresă oficială. Scrisoarea membrilor guvernului provisor din România (1848) către puterea executivă din Franța.

VII. Scrisoarea lui Lamartine (1848) către guvernul provisor din România.

VIII. Winterhalder. Locuința sa.

Impămîntenirea sa.

2 decret ale guvernului provisor din 1848.

Scrierile lui Winterhalder.

Bătălia dela Călugăreni.

Un episod din 1848.

IX. Programele care au fost semnate de șefii partidei liberale dela 1848 până astăzi.

Constituțiunea din 1848.

Programa din 1850.

„din „Republica Română“.

„din 1857.

Dorințele adunării din Iași (1857).

Programa din 1860, 1861, 1863, 1866, 1867, 1875.

Soluțiunile grupului democrat-radical (1888).

Programa socialistilor.

X. Concluziune. — Programa de conciliațiune din 1889.

„Fântâna Blandusiei“. Diar literar-politic-săptămânal. Fundator Mihail Eminescu.

Sumarul numărului 4 (Seria II): Un studiu de făcut, L. Gh. Nicoleanu. — Ecouri. — Politică.

— Scene și portrete: Semn de dragoste, Mălin.

— Poeți străini: F. Coppée. — Flecării, Fix.

— De preste munți, I. R. — Din literatura armeană: Două cântece răsbornice. — Fata (basin), I. S. Spatali. — Cronica științifică: Prav fără fum, S. Tineanu. — Prințul Montenegroului poet. — Din „Humourul“ englez.

— Migrena, Dr. L. — Sfaturi casnice, Joița.

— Căldărul săptămânii. — De urit, Cinel.

Posta redacției.

Foite: Nevasta altuia, Th. Dostoevski.

— Frate de dincolo, Al. I. Hodoș.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Carol Sinka (din Tyukod), Maria Belbe (din Tartolez) și Irina Lark născ. Zele, la trib. reg. din Sătmár-Nemeti.

LOTERIE.

Tragerea din 6 Noemvrie st. n.

Sibiu: 2 72 24 61 6.

Căldărul zilei.

26 Octomvrie (7 Noemvrie.)

Iulian: Sf. Dumitru.

Gregorian: Engelbert.

Soarele: răsare 6.44, apune 4.43.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Noemvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.1)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
729.0	—0.8	+0.8	+14.2 +0.6	SO

Din țeară, 4 Noemvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tăria
Budapesta	766	+ 5.4	NV	1
Sătmár	767	+ 3.4	SV	1
Cluj	768	+ 7.6	V	1
Orșova	766	+ 9.3	V	1
Timișoara	767	+ 6.8	N	1
Arad	766	+ 5.4	NV	1
Panciova	765	+ 6.6	V	1

Sosii în Sibiu.

La 6 Noemvrie n.

Hotel „Neurührer“. Wittstock din Cîsnădie; Daniil Császár din Agram; Orendi din Noric; Parsch și fiul din Brașov, preoți. Weiser din Viena; Bekes din Budapesta, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Schmidbauer, com. din Budapesta. A. Mozes din Luduș-de-Murș. Hotel „Meltzer“. George Theban, căpitan din Cugir. Artur Skibbe, com. din Dresda. Goldman, com. de poame din Făgăraș. Stolz din Mediaș. Nicolae Gălea din Poreșci.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament. **Abonament 28.**

Joi, în 7 Noemvrie 1889:

„Die sieben Schwaben“.

Operă populară în 4 acte de Carol Millöcker.

Economie.

Vînderea unei mine de aur transilvane. Mine de aur a corporațiunii ungare-germane din Stanija a trecut în posesiunea unei bănci din Berlin pentru prețul vîndării de 300.000 fl.

—*—

Etalonul băncii austro-ungare. Se crede, că comisiunea pentru stabilirea etalonului metalic va pute să se întrunească în curînd, deoarece guvernul unguresc, după declarațiunea ministrului Wekerle, este dispus a adera la acest proiect.

—*—

Starea băncii austro-ungare la 31 Octomvrie a fost: Circulațiunea de bancnote 440,930.000 fl. (+ 21,536.000 fl.), etalonul de metal 239,770.000 fl. (+ 72.000), portofoliul 182,730.000 fl. (+ 12,628.000), lombardul 28,174.000 fl. (+ 6,400.000), imprumutul hipotecar 10,916.000 fl. (+ 106.000 fl.), circulațiunea hârtiilor hipotecare 106,146.000 fl. (+ 176.000), rezerva de bancnote 4,315.000 fl. (— 18,940.000).

—*—

Societatea de navigațiune dunăreană a încasat în săptămîna dela 11 până la 17 Octomvrie a. c. 349.844 fl., contra 388.838 fl. în anul precedent. În total a încasat această societate dela deschiderea navigațiunii în anul acesta 10,711.553 fl., contra 11,095.542 fl. în anul trecut.

—*—

Construirea unei fabrici de mașini. După-cum aude „Bud. Korr.“, banca generală de credit ungară intenționează a construi o fabrică de mașini, resp. spre scopul acesta a funda o societate pe acții. Pertractările pregătitoare în această privință au înaintat deja departe, decisiuni finale însă la nici un cas nu s'au luat încă. Noua fabrică de mașini are de scop fabricarea exclusiv de astfel de mașini și apertinențe de mașini, care nu se fabrică nici în Ungaria, nici în Austria.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 21, 22 și 23 Octomvrie 1889.

Marghiloman lui Petricioni, grâu 4500 hect., 975 lei. Marghiloman lui Feitler, grâu 2500 hect., 10— lei. Marghiloman lui Bellet, grâu 1300 hect., 940 lei. Marghiloman lui Carnevali, grâu 2000 hect., 1160 lei. Marghiloman lui Zerman, grâu 7000 hect., 1010 lei. C. Dimitriade lui I. Dreifuss, grâu 7200 hect., 870 lei. Politti lui M. Cohen, grâu 4700 hect., 1035 lei. Gheorghiadă lui Valler, grâu 4000 hect., 937½ lei. Cațica lui Schmirer, grâu 1700 hect., 1070 lei. Perlea lui Christoforato, grâu 1600 hect., 965 lei. Vrioni lui L. Mendl, grâu 3100 hect., 1030 lei. Cațighera lui L. Mendl, grâu 1800 hect., 1025 lei. T. Dimitriade lui Feitler, grâu 1270 hect., 10— lei. T. Dimitriade lui Feitler, grâu 960 hect., 10— lei. Vamvuri lui E. Cahen, grâu 1200 hect., 11— lei. Gheorghiadă, lui Kirschen, grâu 1200 hect., 995 lei. Marghiloman lui Carnevali, porumb 3000 hect., 875 lei. Perlea lui Frischman, orz 1200 hect., 1010 lei. Teténe lui Christovoleni, ovés 3200 hect., 730 lei. Perlea lui Peirano, ovés 800 hect., 465 lei. Perlea lui Peirano, ovés 1800 hect., 450 lei. Perlea lui Peirano, ovés 2160 hect., 570 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 5 Noemvrie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.80, sîcără 70 până 75 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, ovés 42 până 50 chilo fl. 2.30 până fl. 2.90, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, mîlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, seménte de cânepă 45 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, lîntea 78 până 82 chilo fl. 7.50 până fl. 8.50, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slîmîna 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 59.— până fl. 61.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 35.— până fl. 36.—, sîpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cânepa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 l. 0/0 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 30 până 35 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec 20 până 26 cr., ouă cu 10 20 până 24 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbach. În 2 Noemvrie n. s'a notat: unguresci bătărilor grei 45.— cr. până 45½ cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48½ cr., 4e mijloc 46.— cr. până 47½ cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54½ cr., ușoară 42.— cr. până 45½ cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47½ cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr., per 4½ cupăniț dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Nov. 1889.

Sămînțe		Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela până	dela până	dela până	dela până
Grâu					
Bănățesc non		74	—	79	—
Grân dela Tisa		78	8.25	8.30	79 8.25 8.35
Grân de Pesta		78	8.20	8.25	79 8.30 8.40
Grân de Alba-regală		78	8.25	8.30	79 8.35 8.40
Grân de Bácska		78	8.35	8.30	79 8.30 8.40
Unguresc de Nord		74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue		Soiul	Qualitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela până	dela până	
Săcără			70—72	7—	7.20
Orz		Nutreț	60—62	6.10	6.30
"		de vinars	62—64	6.80	7.50
"		de bere	64—66	8—	9.50
Ovăș			39—41	7—	7.40
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75	4.80	4.85
		de altsoiu	78	4.70	4.75
Meiu		"	—	5.80	5.60
Hrișcă		"	—	—	—
Marfă pe termen.	Grâu	de primă.	8.31		8.33
		de toam.			
	Cucuruz	Aug.-Sept.	5.03		5.05
		Marț.-Iun.			
	Ovăș	de primă.	7.24		7.26
		de toam.			

Produse diverse	Sola	Oculul
Sam. de trif.	Lucernă ungurească	48.— 56.—
„	franceză	— —
„	italiană	— —
„	roșie	36.— 44.—
Oleu de rap.	refinat	43.— 44.—
Oleu de in	dela Pasta	54.50 55.—
Un. de porc	dela țeară	— —
Slîmînă	sventată	55.— 56.—
„	afumată	32.50 33.50
Sîu	din Bosnia, în buți	9— 9.25
Prune	din Sîrbia, în saci	18.50

AICI CUMPERI MAI IEFTIN

toate
MATERIILE de MODĂ pentru DAME și DOMNI,
cele mai bune
materii pentru reverenți,
universe articole pentru
croitorii și marchande de mode,
așa precum
mărfuri de țesut (brodat) și împletit,
cumpărate de mine din
DEPOSITUL DE MARFĂ AL MASSEI CONCURSUALE
cu cele mai moderate prețuri.

Succesorul lui Gregor Mateiu
„G. M. KLEISCH”,
piața mică Nr. 15 (odinioară local de magazină).

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

A ieșit de sub tipar :

Călimdarul Poporului pe anul comun 1890.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noi și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Rai? sâmbătă de Petru Ispirescu. — Economic: Desfundarea pământului. Săcări. Tășelatul animalelor de muncă. — Poesii: Ear' când voi fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — Anecdote populare: Pomana Țiganului, de G. H. Granda. — Ovreul și Dorobanțul. — Țiganul la popă. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria. Bucovina și România. — Inscrute.

Numai 20 cr. exemplarul.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria
preafrumosului fîcior de craiu și a preafrumoasei
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 banf.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog
între bețivul din Longobarda
și
muiera lui.

= în versuri. =

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania
deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Dîr beletistic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articole sociale, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atenție viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate născocesc a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot născocesc a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Dîr bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articole din sfera tuturor științelor teologice și între acestea multe de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocașuni, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, învedere și aplețită de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II, și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din dîrul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un dîr de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Cămpeni, va să dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest dîr se cuprind diferite impresii din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvolat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolele despre fum, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelii: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III, IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuiri din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile Gr. Borogovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școlile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiunii din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparand. Prețul 80 cr.

Cuvîntări bisericești la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît se fie de lipsă a mai recomanda acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i apleși scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notă istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvîntări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvîntări acomodată pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrîni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvîntări funebreale și iertăciuni luate amănunțat tuturor cerințelor preoților fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvîntări bisericești. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și laudat de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodată ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratin, fost profesor de sf. scriptură, catehetic și metodic în seminarul archidiecezan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele rețute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear' ceremoniile bisericești înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeiasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfînt părinte de Ioan Borosiu, paroh gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școlile populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroh gr.-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Influența mîndriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cîntări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticică de rugăciuni și cîntări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticică de rugăciuni și cîntări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-zeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.
Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.